

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2051).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Steenstrup):

Ved Lovforslagets Forelæggelse paaviste jeg, at af alle gamle Statter er den her omhandlede vistnok den, om hvilken alle Statsøkonomer ville sige, at det var den mindst begrundede, thi den har et fuldstændig ikke alene socialistisk, men kommunistisk Præg. Jeg sagde sidst, at Høire burde lægge Mærke til, at denne Skat gif videre eller i alt Fald ligesaavidt, som de paastaa, at Socialisterne gaar. De tillægge nemlig Socialisterne kommunistiske Interesser, Konfiskations-Interesser til Fordel for Statskassen, Alt gaar i det fælles Skrabkassen. Jeg paaviste fremdeles, at ligeoverfor stærkt trykkede Eiendomsbesiddere var den bestaaende Lovgivning om Procent- og Stempel-Afgiften det Samme som en Konfiskation af de sidste 4 pCt. af, hvad de eiede frit i deres Eiendomme, og det var i Handel og Wandel til dagligdags en meget trykkende Byrde; atter der havde vi en Konfiskation til Præjudice for Eieren, ligesom det tillige var statsøkonomisk forderveligt at have den Slags Statter, som hindre, at Jordetiendomme blive omlagte saaledes at de ligge bekvemt for vedkommende Landbrugere. Jeg skal med Hensyn til Lovforslagets Stilling til den ældre Lovgivning bemærke, at den citerede § 1 i Forordningen af 8de Februar 1810 jo ikke alene omtaler Kjøb og Salg, men ogsaa Gaver og testamentariske Dispositioner. Naar jeg ikke har lagt Andet ind i Forslaget end at Kjøb og Salg skulde være frit, ligger deri, at jeg har villet undgaa alle mulige Indvendinger med Hensyn til dette Forslags Indflydelse paa andre tilspøgende Emner. Naar det kun bliver rent Kjøb og Salg, fremgaar deraf, at Gaver ikke gaar ind derunder, og endvidere at den Mangfoldighed af blandede Kontrakter, som dels er Kjøb og Salg, dels Gaver, kun delvis gaae ind derunder. Overlader en Mand sin Eiendom til en Slægtning for halv Pris, saa er den halve Pris Gave, og bliver ikke fri efter dette Forslag, den halve Pris er Kjøb og Salg og er fri. Det er for at undgaa alt det, som det kunde tænkes, at man vilde indvende om at denne Skat var mindre let at sondre ud fra de andre bestaaende Procentstatter. Deraf bliver det fremdeles en Følge, at naar jeg sagde, at det kunde bevirke et Tab for Statskassen af $\frac{3}{4}$ Million, er det ikke forkert, thi naar Handler, som ikke ere Kjøb

og Salg gaae bort, saa er det jo klart, at Tabet bliver mindre, hvor meget formaar jeg ikke at sige, men det vil vist ikke blive saa ganske lidt, Tabet vil nok synke til $\frac{1}{2}$ Million. Hvis ærede Medlemmer ønske dette Forslag udvidet, skal jeg ikke have Noget derimod, jeg har kun stillet det saaledes for saavidt muligt at holde det rent for andre Spørgsmaal, som man ellers let vilde kunde knytte dertil. Hermed skal jeg anbefale Forslaget til Thingets velvillige Behandling.

Wederfinch-Madsen: Jeg ønsker ganske fort at anbefale dette lille Forslag. Det vil vistnok ikke kunne benægtes, at vort Landbrug i Dieblirket arbejder under et meget haardt økonomisk Tryk, som man vistnok maa gaa mange Aar tilbage i Tiden for at finde Mage til. Det forekommer mig derfor, at man beredvillig maa og bør støtte enhver Bestræbelse, der gaar ud paa at lette dette Tryk. Blandt de Afgifter, som hvile tungt paa Landbruget, skal jeg nævne ikke blot denne Halvprocentafgift, men ogsaa Stempelskatten. Det vilde have glædet mig, om den ærede Forslagsstiller ogsaa havde taget denne Skat med i Betragtning ved at fremkomme med sit Lovforslag. Afgifterne til Staten ved Kjøb og Salg af faste Eiendomme andrage jo henved et Par Procent; og denne Afgift hviler særlig trykkende paa dem, der have mindst Maad til at bære dem. Der er jo paa dette Omraade en temmelig stor Ulighed mellem Kjøbmanden og Landmanden, thi medens man her i Kjøbenhavn paa Børsen kan omsætte Millioner Kroner uden at hde den mindste Afgift, kan Landmanden ikke sælge en eneste Tønde Land, uden at han maa svare betydelige Afgifter til Staten. Dette er efter min Mening som saa meget andet en uretfærdig Levning fra Fortiden uden nogetsomhelst Spor af Mening. Vil man hjælpe paa Landbruget — og jeg tror som sagt, at der er Grund dertil i Dieblirket særlig af Hensyn til, at Landbruget er vort Lands Hovederhverv, den Erhvervsstilde, kan jeg gjerne sige, hvorpaa hele vort Lands Tilværelse i Grunden beror — saa tror jeg, at man naaer Maalet hurtigere og sikrere ikke ved at indføre beskyttende Toldbestemmelser, men derimod ved at nedsætte Stattebyrden. Jeg skal derfor som sagt tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag som et lille Skridt fremad i den rigtige Retning.

Scharling: I og for sig kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Sympathi for det foreliggende Lovforslag, som paa en ganske nem Maade med et Par Vinier bringer en ret